

Poesia

Fèlix Graells — Joan Pericot

*Enguany dediquem aquest espai de la poesia a dos poetes locals,
Fèlix Graells (1908-1999) i Joan Pericot (1907-1987),
amb dues obres dedicades a l'ermita de Santa Caterina.*

L'ermita de Santa Caterina

A la Muntanya Gran hi ha una ermita,
i a dins l'ermita una quietud constant,
trencada aïlladament per la visita
d'aquell que vol romandre un instant

per pregar a la Santa copatrona
que és invocada pel poble fidel.
Entorn... una dolcesa que acarona
com si tot el boscam fos xuclamel;

De sobte ve el novembre i la contrada
reviu la plenitud d'una jornada
que deixa a Torroella en l'abandó.

Vivim l'esclat de Santa Caterina
El dring de la campana ens encamina
i els focs de camp abranden la il·lusió.

1979

Gran

Ermita de Santa Caterina

Voldria viure aquí com un anacoreta,
perdut en la quietud, serena, greu i pura,
que clou la solitud, dejuna de fretura,
del gran silenci clar d'aquesta vall estreta.

Sentir-me perdonat, amb l'ànima ben neta
i ja, lliure d'amor, tornar-me criatura;
ingràvid com l'ocell quan vola i es detura;
lleuger com al penell hi gira la sageta.

Trenar amb els records el fil que el temps cabdella
i relligar amb ells la meva història vella;
tot sol, a poc a poc, com plora la reïna.

Viuria del meu món reclòs en la capella;
només veuria el sol i al cel alguna estrella.
Seria l'ermità de Santa Caterina!

1983

De Joan Pericat